

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
אלו אם עלו לא ירדו: הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחזק למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו.	[ת"ק]													פד.
שנשחט בלילה, ונשפך דמה, ויצא דמה חוץ לקלעים - אם עלתה תרד	רבי יהודה:													פד.
לא תרד ש"ש אומר: כל שפסולו בקדש - הקדש מקבלו, לא היה פסולו בקדש - אין הקדש מקבלו.	רבי שמעון:													פד.
ואלו שלא היו פסולין בקדש: הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, והאתנן והמחיר, והכלאים והטרפה, והיוצא דופן ובעלי מומין	[ת"ק]													פד.
מכשיר בבעלי מומין	רבי עקיבא:													פד.
דוחה היה אבא את בעלי מומין מע"ג המזבח.	רבי חנינא סגן הכהנים:													פד.
כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלו														פד.
וכולן שעלו חיים לראש המזבח - ירדו.														פד.
עולה שעלתה חיה לראש המזבח - תרד, שחטה בראש המזבח - יפשיט וינתחה במקומה.														פד.
(ויקרא ו) זאת היא העולה - הרי אלו ג' מעוטין, פרט לשנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים - שאם עלתה תרד.	תניא, ר' יהודה:													פד.
עולה - אין לי אלא עולה כשרה, מנין לרבות שנשחטה בלילה, ושנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים, והלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחזק למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו, הניתנין למטה שנתנן למעלה ולמעלה שנתנן למטה, והניתנין בחוץ שנתנן בפנים, בפנים שנתנן בחוץ, ופסח וחטאת ששחטן שלא לשמן, מנין? ת"ל: תורת העולה, ריבה תורה אחת לכל העולין שאם עלו לא ירדו. יכול שאני מרבה הרובע והנרבע, והמוקצה והנעבד, ואתנן ומחיר, וכלאים וטרפה ויוצא דופן? ת"ל: זאת.	רבי שמעון:													פד.
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?														פד.
אחר שריבה הכתוב ומיעט, מרבה אני את אלו שהיה פסולן בקדש, ומוציא אני את אלו שלא היה פסולן בקודש.														פד.
ורבי יהודה מייית לה מהכא, - מפני מה אמרו: לן בדם כשר? שהרי לן כשר באימורין. לן באימורין כשר? שהרי לן כשר בבשר. ויוצא? שהיוצא כשר בבמה. טמא? הואיל והותר לעבודת ציבור. חוץ לזמנו? הואיל ומרצה לפיגולו. חוץ למקומו? הואיל ואיתקש לחוץ לזמנו. שקבלו פסולין וזרקו את דמו? בהנך פסולי דחזו לעבודת ציבור.	[רבי יהודה]													פד.
וכי דנין דבר שלא בהכשרו מדבר שבהכשרו?														פד.
תנא אזאת תורת העולה ריבה סמך ליה.														פד.
השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ - חייב, לא תהא פחותה משוחט בחוץ ומעלה בחוץ.	רבי יוחנן:													פד.
השוחט עוף בפנים ומעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ ומעלה בחוץ - חייב	מתיב רב חייא בר אבין:													פד.
נימא: לא תהא פחותה משוחט ומעלה בחוץ														פד.
תיובתא.														פד.
איבעית אימא: שחיתת העוף בפנים מיקטל קטליה.														פד.
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן - לא ירדו, נעשו לחמו של מזבח.	עולא:													פד.
שנשפך דמה, ושיצא דמה חוץ לקלעים	רבי זירא, אף אנן נמי תנינא:													פד.
ומה התם דאם בא לזרוק אין לו לזרוק, אמרת: אם עלו לא ירדו, הכא דאם בא לזרוק זורק לא כל שכן														פד.
תרגמא: אקדשי קדשים.														פד.
והרי פסח דקדשים קלים הוא														פד.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
תרגמא: בשלא לשמן.									!		פה.
וכולן שעלו חיון לגבי מזבח - ירדו	תנן:								ז		פה.
הא שחוטין - לא ירדו מאי לאו ל"ש קדשי קדשים, לא שנה קדשים קלים									ז		פה.
לא, הא שחוטין - מהן ירדו, מהן לא ירדו.									!		פה.
והא כולן קתני									ז		פה.
כולם אחין.									!		פה.
פשיטא									ז		פה.
לעולם אחין, ובדוקין שבעין, ואלבא דר"ע									!		פה.
אם עלו לא ירדו.	דאמר: [רבי עקיבא]								!		פה.
במאי אוקימתא? בפסולין									ז		פה.
וכן עולה שעלתה חיה לראש המזבח - תרד, שחטה בראש המזבח - יפשיט וינתח במקומה	אימא סיפא:								ז		פה.
ואי פסולה, בת הפשט ונתוח היא? (ויקרא א) ונתח אותה אמר רחמנא, אותה כשרה ולא פסולה									ז		פה.
סיפא אתאן לכשרה.									!		פה.
ומאי קמשמע לן?									ז		פה.
דיש הפשט ונתוח בראש המזבח.									!		פה.
ולמאן דאמר: אין הפשט ונתוח בראש המזבח, מאי איכא למימר?									ז		פה.
הכא במאי עסקינן - כגון שהיתה לו שעת הכושר ונפסלה, ורבי אלעזר ברבי שמעון היא									!		פה.
כיון שנזרק הדם והורצה בשר שעה אחת, יפשיטנה ועורה לכהנים.	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]								!		פה.
כיצד עושה? מוריד את הקרבים למטה ומדיחן	ואלא דקתני:								ז		פה.
למה לי?									ז		פה.
היכי נעביד? נקריבנהו בפרתייהו? (מלאכי א) הקריבנהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך.									!		פה.
אנן הכי קאמרינן, מדיחן למה לי?									ז		פה.
דאי מיתרמי כהן אחרינא ולא ידע - נסקינהו.									!		פה.
ואנן ניקו נעביד להו לכהנים מילתא דאתו בה לידי תקלה?									ז		פה.
אפ"ה עדיפא, שלא יהו קדשי שמים מוטלים כנבילה.									!		פה.
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן, ירדו או לא ירדו?	רבי חייא בר אבא, בעי רבי יוחנן:								!		פה.
ותיבעי לך מעילה.	א"ל רבי אמי:								ז		פה.
מעילה לא קמיבעיא לי, דזריקה הוא דקבעה להו במעילה, כי קמיבעיא לי - ירידה	א"ל: [רבי יוחנן]								!		פה.
ופשיט: לא ירדו, ואין בהן מעילה.	[רבי יוחנן]								!		פה.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	פ
אימורי קדשים קלים שהעלן לפני זריקת דמן, יש בהן מעילה או לא?	ר' נחמן בר' יצחק מוה"ק הכי: א"ר חייא בר אבא,												▲	פה:
ותיבעי לך ירידה	א"ל רבי אמי:												⚡	פה:
ירידה לא קא מיבעי' לי, דנעשו לחמו של מזבח, כי קמיבעי' לי - מעילה	א"ל: [רבי יוחנן]												!	פה:
ופשיט הכי: לא ירדו, ואין בהן מעילה.	[רבי יוחנן]												!	פה:
ואלו לא היה פסולין וכו'.													■	פה:
לא הכשיר ר"ע אלא בדוקין שבעין, הואיל וכשרים בעופות, והוא שקדם הקדשן את מומן ומודה ר"ע בעולת נקבה, דכשקדם מומה להקדשה דמיא.	רבי יוחנן:												■	פה:
יש גרבע בעופות, או אין גרבע בעופות? מי אמר מן הבהמה - להוציא את הרובע והגרבע, כל היכא דאיתיה ברובע איתיה בגרבע, כל היכא דליתיה ברובע ליתיה בגרבע, או דלמא הרי נעבדה בו עבירה?	בעי רבי ירמיה:												▲	פה:
ר"ע מכשיר בבעלי מומין	רבה, ת"ש:												!	פה:
ואם איתא, נכשיר נמי בגרבע, הואיל וכשר בעופות, שמע מינה.													!	פה:
הגרבע, והמוקצה והנעבד, ואתנן ומחיר, וטומטום ואנדרוגינוס - כולן מטמאין בגדים אבית הבליעה	רב נחמן בר' יצחק, אף אנן נמי תנינא:												■	פה:
ש"מ.													■	פה:
רבי חנינא סגן הכהנים כו'.													■	פה:
מאי קמ"ל?													⚡	פה:
איבעית אימא: מעשה קמ"ל													!	פה:
ואיבעית אימא: מאי דוחה? כלאחר יד.													!	פה:
כשם שאם עלה כו'.													■	פה:
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור - יעלו.	עולא:												■	פה:
רב מרי מתני ארישא.													■	פה:
רב חנינא מסורא מתני אסיפא:													■	פה:
העצמות והגידין, והקרנים והטלפים, בזמן שמחברין - יעלו, פירשו - לא יעלו	[סיפא]												■	פה:
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור - יעלו.	עולא:												■	פה:
מאן דמתני אסיפא, כ"ש ארישא ומאן דמתני ארישא, אבל אסיפא לאו בני הקטרה נינהו.													■	פה:
ואלו אם עלו ירדו: בשר קדשי קדשים, ובשר קדשים קלים, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, והקטורת.													■	פה:
הצמר שבראשי כבשים, ושער שבזקן תישים, והעצמות, והגידים והקרנים, והטלפים, בזמן שהם מחוברים - יעלו, שנאמר: (ויקרא א) והקטיר הכהן את הכל, פירשו - לא יעלו, שנאמר: (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם.													■	פה:
והקטיר הכהן את הכל המזבחה - לרבות העצמות והגידים, והקרנים והטלפים יכול אפילו פירשו? תלמוד לומר: ועשית עולותיך הבשר והדם. אי בשר ודם, יכול יחלוץ גידין ועצמות ויעלה בשר לגבי מזבח? ת"ל: והקטיר הכהן את הכל, הא כיצד? מחוברין - יעלו, פירשו - אפי' הן בראש המזבח ירדו.	ת"ר:												■	פה:
מאן תנא דשמעת ליה דאמר: פירשו ירדו?													▲	פ.ו.
רבי היא													!	פ.ו.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(ויקרא א) והקטיר הכהן את הכל המזבחה - לרבות העצמות והגידין והקרנים והטלפים אפילו פירשו, ואלא מה אני מקיים (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם? לומר לך: עיכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עיכולי גידין ועצמות	דתניא: [ת"ק]								!	◇	פו.
כתוב אחד אומר: והקטיר הכהן את הכל המזבחה - ריבה, וכתוב אחד אומר: ועשית עולותיך הבשר והדם - מיעט, הא כיצד? מחוברין - יעלו, פירשו - אפי' הן בראש המזבח ירדו.	רבי:								!	◇	פו.
פירשו לא יעלו וכו'.										■	פו.
לא שנו אלא שפירשו כלפי מטה, אבל כלפי מעלה - קרובי הוא דאקריבו לעיכול.	רבי זירא:									■	פו.
ואפילו פירשו?									?		פו.
הכי קאמר: לא שנו אלא שפירשו לאחר זריקה, אבל פירשו קודם זריקה, אתאי זריקה ושריתנהו אפי' למעבד מינייהו קתא דסכיני.	רבה:									■	פו.
נאמר (ויקרא ז) לו יהיה בעולה, ונאמר (ויקרא ז) לו יהיה באשם, מה אשם - עצמותיו מותרין, אף עולה - עצמות מותרין.	סבר לה כי הא דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:									■	פו.
מופני, דאי לא מופני, איכא למיפרך:										■	פו.
מה לאשם שכן בשרו מותר									?	■	פו.
לו יהיה יתירא כתיב.									!	■	פו.
עצמות קדשים - לפני זריקה מועלין בהן, לאחר זריקה אין מועלין בהן, ושל עולה - מועלין בהן לעולם	מתיב רב אדא בר אבהו:									■	פו.
אימא: ושל עולה, פירשו לפני זריקה - אין מועלין בהן, לאחר זריקה - מועלין בהן לעולם.									!	■	פו.
ופליגא דר"א										■	פו.
פירשו לפני זריקה - מועלין בהם, לאחר זריקה - לא נהנין ולא מועלין.	דא"ר אלעזר:								?	■	פו.
וכולן שפקעו מעל גבי המזבח - לא יחזיר.										■	פו.
וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר.										■	פו.
איברים שפקעו מעל גבי המזבח, קודם חצות - יחזיר ומועלין בהן, לאחר חצות - לא יחזיר ואין מועלין בהם.										■	פו.
כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו, כך הכבש מקדש.										■	פו.
כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך הכלים מקדשין.										■	פו.
ה"ד?										^	פו.
אי דאית בהו ממש										!	פו.
אפילו לאחר חצות נמך										?	פו.
אי דלית בהו ממש										!	פו.
אפי' קודם חצות נמי לא										?	פו.
לא צריכא, בשרירי.										!	פו.
מנא הני מילי?										^	פו:
כתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והקטיר, וכתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והרים חלקיהו, חציו להקטרה וחציו להרמה.	רב:									!	פו.
בכל יום תורם את המזבח מקרות הגבר או סמוך לו מלפניו ומאחריו, ביום הכיפורים - בחצות, ברגלים - באשמות הראשונה	מתיב רב כהנא:									?	פו.

זבחים פד. - צ:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(שמות כט) הנוגע במזבח - אין לי אלא מזבח, כבש מניין? ת"ל: את המזבח, כלי שרת מניין? ת"ל (שמות ל) כל הנוגע בהם יקדש.	תנו רבנן:										פז.
כלי שרת מהו שיקדשו את הפסולין?	בעא מיניה ר"ל מר"י:										פז.
כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך כלים מקדשין	א"ל רבי יוחנן, תניתיה:										פז.
לכתחילה ליקרב קמבעי לי.	א"ל: [ריש לקיש]										פז.
שקיבלו פסולין וזרקו את דמו	[רבי יוחנן] הא נמי תנינא:										פז:
מאי לאו שקיבלו פסולין וזרקו פסולין											פז:
לא, שקיבלו פסולין, א"נ שזרקו פסולין.											פז:
אזיר מזבח כמזבח דמי או לא?	[אבעיא להו]										פז:
כשם שהמזבח מקדש, כך כבש מקדש	ת"ש:										פז:
ואי אמרת אזיר מזבח לאו כמזבח דמי, אזיר כבש נמי לאו ככבש דמי, היכי מסיק ליה מכבש למזבח? הוה ליה ירוד											פז:
דנגד ליה.											פז:
והא אזיר יש בין כבש למזבח											פז:
רובו לכבש ככבש, רובו למזבח כמזבח.											פז:
תיפשוט מהא הא דבעי רמי בר חמא:											פז:
יש חיבור לעולין או לא?	[בעי רמי בר חמא]										פז:
תיפשוט דיש חיבור											פז:
הא לא קשיא, תיפשוט.											פז:
ואי אמרת אזיר מזבח כמזבח דמי, עולת העוף דפסלה במחשבה היכי משכחת לה? הא קלטה מזבח.	מתקיף לה רבא בר רב										פז:
אלמה לא? משכחת לה כגון דאמר: הריני מולקה על מנת להורידה למחר ולהעלותה ולהקטירה.	מתקיף לה רב שימי בר אשי:										פז:
הניחא לרבא, דאמר: לינה מועלת בראש המזבח, אלא לרבה דאמר: אין לינה מועלת בראש המזבח, ליתא למחשבתן											פז:
לרבה נמי, משכחת לה כגון דאמר: הריני מולקה על מנת להורידה קודם עמוד השחר ולהעלותה לאחר עמוד השחר.											פז:
להך גיסא מיהא תיפשוט, דאזיר מזבח כמזבח דמי, דאי ס"ד אזיר מזבח לאו כמזבח דמי, חטאת העוף פסולה היכי מזה מדמה? הוה ליה ירוד, שאר פסולים היכי זריק להו מדמה?											פז:
דמגע להו.											פז:
הא הזאה היא מיצוי היא?, הא זריקה שפיכה היא?											פז:
ועוד, דרך הזאה בכך דרך זריקה בכך?											פז:
אי דנקט להו בראש - המזבח ה"נ, כי קאמר - דתלנהו בקניא, מאי?	רב אשי:										פז:
תיקו.											פז:
כלי הלח מקדשין את הלח, ומדות יבש מקדשות את היבש.											פז:
אין כלי הלח מקדשת את היבש, ולא יבש מקדש את הלח.											פז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

Talmud Navigator																													
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																													
מאן דאמר																													
זבחים-המזבח מקדש																													
מימרא																													
פח.																											כלי הקודש שניקבו, אם עושין בהן מעין מלאכתן שהיו עושין והן שלימים - מקדשין, ואם לאו - אין מקדשין.		
פח.																											וכולן אין מקדשין אלא בקודש.		
פח.																											לא שנו אלא מדות, אבל מזרקות מקדשין, שנאמר: "שניהם מלאים סולת."	שמואל:	
פח.																											רב אחא מדיפתי לרבינא: מנחה, לחה היא	?	
פח.																											לא נצרכה אלא ליבש שבה.	א"ל: [רבינא]	!
פח.																											איבעית אימא: מנחה לגבי דם כיבש דמי.		!
פח.																											כלי שרת אין מקדשין אלא שלימין, אין מקדשין אלא מלאין, אין מקדשין אלא מתוכן	שמואל:	
פח.																											אין מקדשין אלא שלימין ומלאים ומבפנים.	ואמרי לה:	
פח.																											מאי בינייהו?		?
פח.																											איכא בינייהו: בירוצי מדות.		!
פח.																											אין מקדשין אלא שלימין ומלאים ומתוכן ובפנים.	במתניתא תנא:	
פח.																											לא שנו אלא שאין דעתו להוסיף, אבל דעתו להוסיף - ראשון ראשון קודש.	רבי אסי א"ר יוחנן:	
פח.																											מלאין - אין מלאין אלא שלימין.	תניא נמי הכי:	
פח.																											אימתי? בזמן שאין דעתו להוסיף, אבל דעתו להוסיף - ראשון ראשון קודש.	רבי יוסי:	
פח.																											אין כלי הלה מקדש וכו'.		
פח.																											אין מקדשין ליקרב, אבל מקדשין ליפסל.	רב, ואיתימא רב אסי:	
פח.																											איכא דמתני לה אהא:		
פח.																											אין מביאין מנחות ונסכים ומנחת בהמה וביכורים מן המדומע, ואין צ"ל מערלה וכלאי הכרם, ואם הביא - לא קדש	[תניא]	
פח.																											לא קדש ליקרב, אבל קדש ליפסל.	רב, ואיתימא רב אסי:	
פח.																											כלי קדש שניקבו - אין מתיכין אותן, ואין מתיכין לתוכן אבר, נפגמו - אין מתקנין אותן, סכין שנפגם - אין משחזרין את פגמיה, נשמטה - אין מחזירין אותה	ת"ר:	
פח.																											סכין מטרפת היתה במקדש, ונמנו עליה כהנים וגגוזה.	אבא שאול:	
פח.																											בגדי כהונה אין עושין אותם מעשה מחט אלא מעשה אורג, שנאמר: (שמות כח) מעשה אורג	ת"ר:	
פח.																											נתגעלו, אין מכבסין לא בנתר ולא באהל.		
פח.																											הא במים מכבסין?		?
פח.																											ה"ק: הוגעו במים - מכבסין אותו בנתר ואהל, הוגעו לנתר ואהל - אף במים אין מכבסין.	אביי:	
פח:																											אין מכבסין אותן כל עיקר, שאין עניות במקום עשירות.	יש אומרים:	
פח:																											מעיל כולו של תכלת היה, שנאמר: (שמות לט) ויעש את מעיל האפוד כליל תכלת.	ת"ר:	
פח:																											שוליו כיצד?		^

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
--	--

מקרא-key:

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מירא	זבחים-המזבח מקדש									
[ת"ק]	מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שזורין, ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו פיהן וכמין קונאות של קולסות שבראשי תינוקות, ומביא שבעים ושנים זגין שבהן שבעים ושנים עינבלין, ותולה בהן שלשים ושלשה בצד זה ושלשים ושלשה מצד זה										פח:
רבי דוסא אומר משום רבי יהודה:	שלשים ושלשה היו, שמונה עשרה מצד זה ושמונה עשרה מצד זה.										פח:
רבי עיני בר ששון:	כמחלוקת כאן כך מחלוקת במראות נגעים										פח:
דתנן: [רבי דוסא בן הרכינס]	מראות נגעים - רבי דוסא בן הרכינס אומר: ל"ו										פח:
עקביא בן מהללאל	שבעים ושנים.										פח:
ואמר רבי עיני בר ששון:	למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה? לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף בגדי כהונה מכפרין.										פח:
	כתנות מכפרת על שפיכות דם, שנאמר: (בראשית לז) וישחטו שער עזים ויטבלו את הכתנת בדם.										פח:
	מכנסים מכפרת על גילוי עריות, שנאמר: (שמות כח) ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה.										פח:
	מצנפת מכפרת על גסי הרוח.										פח:
	מנין?										פח:
רבי חנינא:	יבא דבר שבגובה ויכפר על גובה.										פח:
	אבנט מכפר על הרהור הלב, אהיכא דאיתיה.										פח:
	חושן מכפר על הדין, שנא': (שמות כח) ועשית חושן משפט.										פח:
	אפוד מכפר על עבודת כוכבים, שנאמר: (הושע ג) אין אפוד ותרפים.										פח:
	מעיל מכפר על לשון הרע.										פח:
	מנין?										פח:
רבי חנינא:	יבא דבר שבקול ויכפר על קול הרע.										פח:
	וציץ מכפר על עזות פנים, בציץ כתיב: (שמות כח) והיה על מצח אהרן, ובעזות פנים כתיב: (ירמיהו ג) ומצח אשה זונה היה לך.										פח:
	איני?										פח:
והא"ר יהושע בן לוי:	שני דברים לא מצינו להן כפרה בקרבנות ומצינו לו כפרה ממקום אחר, ואלו הן: שפיכות דמים ולשון הרע, שפיכות דמים מעגלה ערופה, ולשון הרע מקטרת										פח:
דתני רב חנניה:	מנין לקטרת שמכפרת? שנאמר: (במדבר טז) ויתן את הקטרת ויכפר על העם										פח:
ותני דבי רבי ישמעאל:	על מה קטורת מכפרת? על לשון הרע, יבא דבר שבחשאי ויכפר על מעשה חשאי										פח:
	קשיא לשון הרע אלשון הרע, קשיא שפיכות דמים אשפיכות דמים										פח:
	לא קשיא: הא ידיע מאן קטליה, הא דלא ידיע מאן קטליה.										פח:
	אי ידיע מאן קטליה בר קטלא הוא										פח:
	במזיד ולא אתרו ביה.										פח:
	ולשון הרע אלשון הרע נמי לא קשיא: הא בצינעא, הא בפרהסיא.										פח:
	הדרן עלך המזבח מקדש										פח:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	פס.
כל התדיר מחבירו קודם את חבירו													■	פס.
התמידין קודמין למוספין													■	פס.
מוספי שבת קודמין למוספי ר"ה													■	פס.
מוספי ר"ח קודמין למוספי ר"ה													■	פס.
שנאמר: (במדבר כח) מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד תעשו את אלה.													■ ■	פס.
מנא לן?													^	פס.
מנא לן? כדקאמר טעמא מלבד עולת הבקר													ז	פס.
דילמא תמידין הן דקדמו למוספין משום דתדירי, מוספין למוספין מנ"ל?													^	פס.
דאמר קרא (במדבר כח) כאלה תעשו ליום שבעת ימים, אלה כאלה.	רבי אילעא:												!	פס.
והאי מיבעי ליה לגופיה													ז	פס.
א"כ, ניכתוב אלה תעשו ליום.													!	פס.
אי כתב אלה תעשו ליום שבעת הימים, ה"א: אלה לשבעת הימים													ז	פס.
ליום כתיב.													!	פס.
ואכתי אימא: אלה ליום, אבל שאר יומי לא ידענא כמה													ז	פס.
אמר קרא: תעשו, שיהו כל העשיות שוות.													!	פס.
מגופה דקרא, אם כן, לימא קרא מלבד עולת הבקר ותישתוק, אשר לעולת התמיד ל"ל? למימר, דהך דתדירא תיקדום.	אביי:												!	פס.
כל המקודש מחבירו קודם את חבירו:													■	פס.
דם החטאת קודם לדם העולה, מפני שהוא מרצה													■ ■	פס.
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת, מפני שהוא כליל לאישים													■ ■	פס.
חטאת קודמת לאשם, מפני שדמה ניתן על ד' קרנות ועל היסוד													■ ■	פס.
אשם קודם לתודה ואיל נזיר מפני שהוא קדשי קדשים													■ ■	פס.
תודה ואיל נזיר קודמים לשלמים, מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעונין לחם													■ ■	פס.
השלמים קודמין לבכור, מפני שהן טעונין מתן ד' וסמיכה ונסכים ותנופות חזה ושוק													■ ■	פס.
הבכור קודם למעשר, מפני שקדושתו מרחם ונאכל לכהנים													■ ■	פס.
המעשר קודם לעופות, מפני שהוא זבח ויש בו קודש קדשים דמו ואימוריו													■ ■	פס.
העופות קודמין למנחות, מפני שהן מיני דמים													■ ■	פס.
מנחת חוטא קודם למנחת נדבה, מפני שהוא בא על חטא													■ ■	פס.
חטאת העוף קודמת לעולת העוף, וכן בהקדישה.													■ ■	פס.
מנא הני מילי?													^	פס:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
(במדבר ח) ופר שני בן בקר תקח לחטאת.	דת"ר:								!		
אם בא ללמד שהן שנים, הרי כבר נאמר ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה, מה ת"ל ופר שני בן בקר תקח לחטאת?									!		
שיכול שיהא חטאת קודמת לכל מעשה עולה? ת"ל: ופר שני בן בקר תקח לחטאת									!		
אי פר שני, יכול תהא עולה קודמת לחטאת לכל מעשה?									!		
ת"ל: ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה, הא כיצד? דם חטאת קודמת לדם עולה, מפני שמרצה.									!		
איברי עולה כו'.											
ואמאי? מתנה קמייתא דמכפרה תיקדום והנך לא											
הכא בחטאת הלויים עסקינן, ואע"ג דכי עולה דמי, קאמר רחמנא היא תיקדים.	רבינא:								!		
הואיל והתחיל במתנות גומר.	במערבא אמרי:								!		
דם חטאת ואיברי עולה, איזה מהן קודם? דם חטאת קודם מפני שמרצה, או דילמא איברי עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים?	איבעיא להו:										
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:								!		
לדם עולה הוא דקדים, לאיברי עולה לא קדים.									!		
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת	אדרבה, מסיפא:										
לאימורי חטאת הוא דקדים, לדם חטאת לא קדים											
אלא מהא ליכא למשמע מינה.											
דם עולה ואימורי חטאת, איזה מהן קודם? דם עולה קודם דקאתי מכח כליל, או דילמא אימורי חטאת קודמין דקאתי מכח מכפר?	איבעיא להו:										
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:								!		
דם חטאת הוא דקדים לדם עולה, אבל אימורי חטאת לא.									!		
איברי עולה קודמין לאימורי חטאת	אדרבה, מסיפא:										
איברי עולה הוא דקדמי לאימורי חטאת, אבל דם עולה לא											
אלא מהא ליכא למשמע מינה.											
דם עולה ודם אשם, איזה מהן קודם? דם עולה קודם דקאתי מכח כליל, או דילמא דם אשם קודם דמכפר?	איבעיא להו:										
דם חטאת קודם לדם עולה	ת"ש:								!		
אבל דם אשם לא.									!		
בדן הוא דאיבעי למיתני: דם אשם, ואידי דבעא למיתני סיפא: איברי עולה קודמין לאימורי חטאת, דאי תנא לאימורי אשם, ה"א: לאימורי אשם הוא דקדמי, לאימורי חטאת לא קדמי, מש"ה תנא חטאת.											
חטאת קודם לאשם	ת"ש:								!		
חטאת הוא דקדמה ליה לאשם, אבל עולה לא									!		
מאי לאו דם.									!		
לא, ואימורים.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מפני שדמה ניתן	דיקא נמי, דקתני:										פט:
ש"מ.											פט:
חטאת קודמת כו'.											פט:
אדרבה, אשם קדים, שכן יש לו קיצבה											פט:
אפ"ה ריבוי דמזבח עדיף.											פט:
אשם קודם לתודה כו'.											פט:
אדרבה, התודה ואיל נזיר קדמי, שכן טעונין לחם											פט:
אפ"ה קדשי קדשים עדיפי.											פט:
תודה ואיל נזיר כו'.											פט:
אדרבה, שלמים קדמי, שכן ישנן בציבור כביחיד											פט:
אפילו הכי נאכלין ליום אחד עדיפי.											פט:
תודה ואיל נזיר, איזה מהן קודם? תודה קדמה שכן טעונה ד' מיני לחם, או דילמא איל נזיר קודם שכן יש עמו דמים אחרים?	איבעיא להו:										פט:
זו קודמת לזו, שזו טעונה ד' מיני לחם, וזו אינה טעונה אלא שני מיני לחם.	ת"ש:										פט:
והשלמים קודמין לבכור כו'.											פט:
אדרבה, בכור קודם, שכן קדושתו מרחם ונאכל לכהנים											פט:
אפ"ה מצות יתירות עדיפי.											פט:
הבכור קודם כו'.											פט:
אדרבה, מעשר קודם, שכן מקדש לפניו ולאחרין											פט:
אפ"ה קדושה מרחם עדיפא.											פט:
מעשר קודם לעופות כו'.											פט:
אדרבה, עופות קדמי, שכן קדשי קדשים											פט:
אפ"ה מין זבח עדיף.											פט:
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - פסולין.	רבינא בר שילא:										פט:
מפני שהוא זבח וישנו קדשי קדשים דמיו ואימורין	ותנא תונא:										פט:
בשלמא אימורין ליתנהו בעופות, אלא דם מיהא איתיה											פט:
אלא לאו קמ"ל: אימורין כי דמו, מה דמו לפני זריקה, אף אימורין קודם זריקה, וקא קרי להו קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא, אף אימורין מיפסל ביוצא.											פט:
נימא מסייע ליה:											פט:
בשר קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים - רבי יוחנן אמר: כשר	[רבי יוחנן]										פט:
פסול	ריש לקיש:										פט:

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רבי יוחנן אמר כשר, הואיל וסופו לצאת	[רבי יוחנן]							♣			
ר"ל אמר פסול, עדיין לא הגיע זמנו לצאת	[ריש לקיש]							♣			
ע"כ לא פליגי אלא בבשר, אבל באימורין לא								♣			פס:
הוא הדין דבאימורין נמי פליגי, והא דקא מיפלגי בבשר? להודיעך כחו דר"ל, דאפילו בשר דסופה לצאת, אמר: עדיין לא הגיע זמנו לצאת.								!			פס:
לימא כתנאי:								♣			פס:
אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים - ר"א אומר: אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא	[רבי אליעזר]							♣	♣		פס:
מועלין בהן וחייבין עליהן משום פיגול נותר וטמא	רבי עקיבא:							♣	♣		פס:
מאי לאו בדהדר עיילינהו פליגי, ובהא פליגי								♣			פס:
מיפסלי ביוצא	דמר סבר: [רבי אליעזר]							♣			פס:
לא מיפסלי ביוצא	ומר סבר: [רבי עקיבא]							♣			פס:
בדהדר עיילינהו כ"ע לא פליגי, והכא בדאיתנהו אבראי פליגי, ובהא פליגי	רב פפא:							!			פס:
אין זריקה מועלת ליוצא	דמר סבר: [רבי אליעזר]							♣	♣	!	פס:
זריקה מועלת ליוצא.	ומר סבר: [רבי עקיבא]							♣	♣	!	פס:
בדאיתנהו אבראי כ"ע לא פליגי, בדעיילינהו לגוואי פליגי	והא רב פפא הוא דאמר:							♣			פס:
ה"מ גבי שתי לחם דלאו גופיה דזיבחה, אבל אימורין דגופיה דזיבחה הוא, בדאיתנהו אבראי פליגי.								!			פס:
עופות קודמין כו'.								♣			פס:
אדרבה, מנחת קודמות, שכן ישנן בצבור כביחיד								♣			פס:
אפ"ה מיני דמים עדיפי.								!			פס:
מנחת חוטא כו'.								♣			פס:
אדרבה, מנחת נדבה קודמת, שכן טעונה שמן ולבונה								♣			פס:
אפ"ה מנחת חוטא הבאה על חטא עדיפא, דמכפרת.								!			פס:
מנחת סוטה ומנחת נדבה, איזו מהן קודמת? מנחת נדבה קדמה שכן טעונה שמן ולבונה, או דלמא מנחת סוטה קדמה שכן באה לברר עון?	איבעיא להו:							^			פס:
מנחת חוטא קודמת למנחת נדבה	ת"ש:							♣	!		פס:
מנחת חוטא הוא דקדמה למנחת נדבה, הא - מנחת סוטה לא.								♣	!		פס:
מי קתני, מפני שהיא מכפרת? מפני שהיא באה על חטא קתני, והא נמי באה על חטא.								♣			פס:
זו קודמת לזו, שזו באה מן החיטין וזו באה מן השעורין	ת"ש:							♣			פס:
מאי לאו מנחת נדבה למנחת סוטה.								♣			פס:
לא, מנחת חוטא למנחת סוטה.								!			פס:
תיפוק לי דהא מכפרת, והא לא מכפרת								♣			פס:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת של פסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ואלא מאי? מנחת נדבה, תיפוק לי דזו טעונה שמן ולבונה, וזו אינה טעונה שמן ולבונה									ז		ז
אלא חד מתרי טעמי נקיט.											ז
חטאת העוף קודמת כו'.											ז
מנא ה"מ?											ז
(ויקרא ה) והקריב את אשר לחטאת ראשונה - מה ת"ל? אם ללמד שתקרב חטאת ראשונה, הרי כבר נאמר: (ויקרא ה) ואת השני יעשה עולה אלא זה בנה אב לכל חטאות שיקדמו לעולות הבאות עמה, בין חטאת העוף לעולת העוף, בין חטאת בהמה לעולת בהמה, ואפי' חטאת העוף לעולת בהמה	דת"ר:										ז
הלכך: חטאת העוף לעולת העוף - מואת השני, חטאת בהמה לעולת בהמה - מדרבי רחמנא, חטאת העוף לעולת בהמה - מזה בנה אב.											ז
כל מקום שנתחלפה חטאת - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת, כל מקום שבא על חטא - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת, וכל מקום ששנים באים תחת חטאת - חטאת קודמת, וכאן עולה קודמת	תא שמע, ר"א:										ז
למקראה הקדימה הכתוב.	רבא:										ז
פרים קודמין לאילים, ואילים קודמין לכבשים, כבשים לשעירים	תא שמע:										ז
מאי לאו דחג											ז
לא, לנדבה, פרים קודמין לאילים - שכן נתרבו בנסכים, וכן אילים לכבשים, כבשים לשעירים - שכן נתרבו באליה.											ז
פר כהן משיח קודם לפר העלם דבר של צבור, פר העלם דבר של צבור קודם לפר עבודת כוכבים, פר עבודת כוכבים קודם לשעירי עבודת כוכבים	ת"ש:										ז
ואע"ג דפר עבודת כוכבים עולה ושעירי עבודת כוכבים חטאת											ז
פר העלם דבר של צבור קודם לפר עבודת כוכבים	ואימא מרישא:										ז
בחד מינא מיהא לא קאמרינן - דחטאת קדמה											ז
כי קאמרינן בתרי מיני, דבתרי מיני מיהא אשכחן עולה דקדמה לחטאת											ז
חטאת עבודת כוכבים חסר א' (במדבר טו) לחטת כתיב.	אמרי במערבא משמיה דרבא בר מרי:										ז
כמשפט כתיב בהו.	רבינא:										ז
השתא דאתית להכי, אפילו תימא פרים דחג נמי כמשפטם כתיב בהו.											ז
חטאת העוף ועולת בהמה ומעשר, איזו מהן קודם?	איבעיא להו:										ז
תיקדום חטאת העוף											ז
איכא מעשר דקדים לה											ז
ליקדים מעשר											ז
איכא עולת בהמה דקדמה ליה											ז
תיקדום עולת בהמה											ז
איכא חטאת העוף דקדמה לה											ז
מין זבח עדיף.	הכא תרגימו:										ז
עיילא בה עולת בהמה בחטאת העוף ואגבהתה ממעשר.	במערבא אמרי:										ז